

Hra s ohněm

Arakain

Dávno nemusím
jásat v područí
falešný slávy,
to raděj vyhořím
ruku svou ponořím
do žhavý lávy.

Vládu daní,
hladovejch saní, v paži mám
a k ledu dávám.
Dlouhý čáry,
noční báry vymetám,
k obědu vstávám.

Letím, padám,
do žil bodám,
alkohol, bílou sůl.
Lehkým ženám
přednost dávám,
ruskou ruletu sázím.

Volnej, mladej,
blbej, šťastnej,
prožít života půl.
Bořit, ničit,
zemí točit,
kolik ještě mi schází dál?

Spoutám sílu orlích perutí s mou
touhou sám sobě vládnout,
smích a nevinnost dětských tváří mít -
- to je to, co mi schází.

Láska otců snad nás donutí plout
cestou trnitou dlouhou.
Víra, povinnost jen sám sebou být,
žít už bez velkých frází.

Pekelná brána,
krvavá rána,
ledový polibek vnímám.
Zrychlený dech,
vzdálený břeh temný
v dálce vidám.

Falešný splín,
děblův klín se kření,
bouchají zátky.
Zvrácený řád,
Ikarův pád,
už není cesty zpátky.

Spoutám sílu orlích perutí s mou
touhou sám sobě vládnout,
smích a nevinnost dětských tváří mít -
-to je to, co mi schází.

Láska otců snad nás donutí plout
cestou trnitou dlouhou.
Víra, povinnost jen sám sebou být,
žít už bez velkých frází.

Spoutám sílu orlích perutí s mou
touhou sám sobě vládnout,
smích a nevinnost dětských tváří mít -
- to je to, co mi schází.

Láska otců snad nás donutí plout
cestou trnitou dlouhou.
Víra, povinnost jen sám sebou být,
žít už bez velkých frází.